

новила чабука си въ устата, стиска съ пожелтелитѣ си и ржждливи зъби мазний край на чубуковата празнина и вади машинално кремъкътъ отъ пушката си за да запали любимата си лула. Виждъ го слѣдъ малко тълпи,—тълпи облаци е образувалъ отъ диханието си и изстѣжко ся покашлюва, като рѣдко рѣдко ся подвижва отъ радостъ и възклицание.—Грабежъ! блаженна и прѣкрасна термина за турчина; а горчива и гибелна за-Българина; направи да ся въодошеви и раздвижи най-върлий неприятель на труда—Царский дембелинъ виждаме го днесъ, призванъ на амфитеатра, като гладна торъ, помръдна се вече отъ смърдливото си и угнило лѣгло, истрива ржждясалий си пищовъ, който бѣше искрилъ подъ стрѣхата на керемидитѣ си и пронически като изъ гробъ виждаме че говори: „дошло е врѣмето да ся трепи непокорната рая, което е и на хак' Аллаха желанието“. Подбухналий плѣхъ, съ симитчийска чалма,—мухлясани очи, съ огнили мѣса и съ блѣденъ образъ възклицавъ и въсело сега ораторствува на любителнитѣ маазладжии, като обмайваше духоветѣ имъ съ идиотската си мѣдростъ, като ся възпѣва, че той гдѣто до сега не е работилъ, а само ся търкалялъ по рогозата на трактиря е била тая причината, че Аллха отдавна му ся е явилъ на сънъ и му прѣдсказалъ че ще стане таково едно събитие и мн. др. богати глупости.—

Жребието ся хвърли и струпаната сганъ бѣше ударила на смъртъ. И ето въоружената, отъ глава до пети, сганъ подъ прѣдводителството на каймакамина, съ зурни, тъпани, киманета и цигулки потѣглиха къмъ осжденото на смъртъ село. Заканванията йоще отъ далѣчь ся увѣличаваха. Тукъ тамъ изъ тълпата се чуваха дивитѣ крясъци отъ младитѣ бабаити. Многобройна публика отъ харемнитѣ създания бѣше излѣгла за да ги поздрави за вѣликий имъ подвигъ (?) и за богатата пляч-